

вони мають з цього на майбутнє. Вивчити питання проведення в Житомирі, Брусиліві, а чи ж в Києві зібрання-конференції Огієнківських лауреатів. Комітету з Огієнківської премії доцільно враховувати при визначенні її лауреатів насамперед діяльність претендента на Огієнківських теренах, а не деінде.

12. Матеріали конференції разом з цією ухвалою для інформування направити в УПЦ Канади митрополиту Юрію.

13. В наступному прилучати до проведення Огієнківських заходів Українське Біблійне Товариство з його інформуванням про долю перекладу Святого Письма Іваном Огієнком.

14. Власне Церквам Українського Православ'я вивчити питання доцільності і можливості використання у церковному вжитку богословських напрацювань митрополита Іларіона, зокрема написаних ним богословських видань, служебників тощо.

15. Звернутися до Комітету з питань культури і духовності Верховної Ради України з інформацією про вже наявне в Україні вшанування Івана Огієнка, запропонувати проєкт заходів, які доцільно зреалізувати Комітетом з нагоди відзначення в 2017 році 135-річчя від дня народження Івана Огієнка (митрополита Іларіона) і 45-річчя його упокоєння. Комітету з'ясувати, на що були витрачені в 2012 році кошти, виділені Міністерству культури для відзначення Огієнківського ювілею, бо ж зокрема обіцяні на проведення цієї конференції (а це десь 40 чи 80 тис.грн) якимось загубилися і не чуто було, щоб вони десь цільове використовувалися на проведення якихось заходів. Ініціювати проведення Парламентських слухань з питання вшанування Великих Українців, в тому числі й Івана Огієнка (митрополита Іларіона), спорудження в місцях їх упокоєння пам'ятних знаків чи пам'ятників.

16. Відповідальними за виконання цієї ухвали є професори С. Сохацька і В. Шевченко.

Оргкомітет ювілейної конференції.

Отримано: 3.03.2013 р.

Є. І. Сохацька

ПРО НАУКОВУ БОГОСЛОВСЬКО-ІСТОРИЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ «ІЗ КИЄВА ПО ВСІЙ РУСІ», ПРИСВЯЧЕНУ 1025-ЛІТТЮ ХРЕЩЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСИ-УКРАЇНИ

15 травня під егідою Київської Православної Богословської Академії відбулася наукова богословсько-історична конференція «Із Києва по всій Русі», присвячена 1025-літтю Хрещення Київської Русі-України. Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет зазначив, що дата, хоча й не кругла, але важлива й актуальна. Проведення конференції під такою назвою є актуальним та історично справедливим заходом, бо дає змогу осмислити початок українського православного християнства, історію входження українського православ'я у слов'янський світ. Ректор Академії архієпископ Епіфаній (Думенко) у вступному слові наголосив: «Все почалося з Києва... Правда на нашому боці».

З привітальними словами виступили Жулинський Микола (директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України), депутат Верховної Ради, член Комісії з питань культури і духовності Кириленко В'ячеслав, прези-

дент Національного університету «Києво-Могилянська Академія» Сергій Квіт, представник Міністерства культури Володимир Дронт, директор Інституту філософії НПУ імені Михайла Драгоманова Дробот Іван, завкафедри етнології НПУ імені Михайла Драгоманова Петро Чернега.

У всіх привітаннях йшлося про важливість постановки основного питання конференції «Із Києва по всій Русі», що сприятиме утвердженню історичної правди: Київська Церква – матір усіх православних церков; князь Володимир обрав Християнську Європу. «Тому, коли сьогодні «мусується» питання «куди іти?», – зазначив архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій («Зоря»), – ми є частиною Християнської Церкви, ми маємо європейське коріння!

Другий аспект, що звучав у привітаннях – це необхідність подолання псевдосимволів, що побутують в релігійно-інформаційному просторі, і які творять міфологему «руській мір» (наприклад, про походження російського царського роду від Октавіана Августа, про шапку Мономаха тощо).

«Тому святкування 1025-ліття Хрещення Київської Русі-України повинно бути святкуванням великого Українського Православного Свята», – справедливо наголосив депутат Верховної Ради України В'ячеслав Кириленко.

Важливим аспектом привітань був акцент на визнанні ролі Київського патріархату та його очільника Святішого Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета в утвердженні в свідомості українців джерел духовності, важливості Києва як осередку православного християнства в Східній Європі. Були й конкретні пропозиції. Слушними були, зокрема, такі: важливим було б здійснити видання «Історія Української Православної Церкви в документах» (І. Дробот), що слугувало б справі незаперечності доказів історичної справедливості; бажано закріпити за Київським патріархатом певний медійний простір: мати свою програму на телебаченні, а також розкрити видавничу діяльність Патріархату (видавати невеликі брошури про діяння Церкви, її величні постаті та под.). (П. Чернега).

Грунтовні, глибоко наукові й аргументовані доповіді виголосили архієпископ Переяслав-Хмельницький і Бориспільський **Епіфаній (Думенко)**, доктор богосл. наук, проф., ректор Київської православної богословської академії («Хрещення Київської Русі-України та виникнення і розвиток церковно-освітніх закладів Православної Церкви»), митрополит Львівський і Сокальський **Дмитрій (Рудюк)**, доктор церковно-історичних наук, доцент, голова Інституту церковної історії («Актуальні проблеми досліджень у сфері української церковної біографістики»), архієпископ Полтавський і Кременчуцький **Федір (Бубнюк)**, канд. богослов. наук («Значення духовно-літературної спадщини преподобного Паїсія Величковського для українського богослів'я»), доктор історичних наук, професор, заслужений працівник культури України **Надія Нікітенко** («Час хрещення Русі у світлі даних Софії Київської»), доктор філософських наук, ст. наук. співробітник Відділення релігієзнавства Інституту філософії імені Г.Сковороди НАН України **Павло Павленко** («Про особливості сучасних українсько-російських відносин («руський мір» як глобальний державно-православний проект Москви з відродження Російської імперії») митрополит Луцький і Волинський **Михайл** («Про постать князя Володимира Великого»), архієпископ Чернігівський і Ніжинський **Євстратій** (Зоря), кандидат богословських наук, доцент Київської православної богословської академії («Важливість дати 1025 ліття Хрещення Київської Русі-України»).

Підсумував пленарне засідання **Святійший Патріарх Київський і всієї Русі-України Філарет**.

На конференції працювали дві секції. Перша мала назву: «Хрещення Київської Русі-України у світлі джерел та історіографічних напрацювань» (ке-

рівники: протоієрей **Павло Мельник**, кандидат богословських наук; **Ірина Преловська**, канд. істор. наук, доцент). Друга – «Хрещення Київської Русі-України та його значення для розвитку Східної Європи (керівники: протоієрей, канд. богосл. наук, доц. **Володимир Сміх**; доктор богосл. наук, професор **Дмитро Степовик**. У роботі конференції взяло участь 52 особи.

За матеріалами конференції видано збірник «Із Києва по всій Русі» (за ред. архієпископа Переяслав-Хмельницького і Бориспільського Епіфанія (Думенка) [К.: Київська православна богословська академія, 2013. – 496 с.].

Поділля на конференції представляли доктор історичних наук, професор Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка **Віктор Прокопчук** та аспірант університету **Ігор Старенький** («Святкування 900-річчя хрещення Русі на території Подільської єпархії») і професор названого університету, голова Всеукраїнського Центру огієнкознавства університету, голова Всеукраїнського Товариства Івана Огієнка **Євгенія Сохацька** («Аристократ духу: святкування 75-ліття митрополита Іларіона (Івана Огієнка) в Канаді (1957 р.) (за матеріалами «Віри й Культури»)).

У програмі конференції проанонсовано наступну III-ттю Всеукраїнську наукову конференцію, яку проводить Київська православна богословська академія «Православ'я в Україні» (відбудеться 19-20 листопада 2013 р.; матеріали надсилати до 4 жовтня 2013р. на e-mail vital108@ukr.net).

Матеріали конференції повинні бути розповсюджені і донесені до широкої громадськості, сприяти утвердженню духовної освіти.

Отримано: 20.05.2013 р.

Є. І. Сохацька

ТВОРЧІ ЗДОБУТКИ ЛАУРЕАТІВ ОГІЄНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ: ЛІДІЯ ШЕВЕЛО

Лідія Шевело (Худаш) – кандидат педагогічних наук, доцент, етнограф, літературознавець, член Національної спілки журналістів України та Вченої Ради і ректорату Малої академії літератури і журналістики, редколегії журналу-газети для школярів «Сузір'я», автор тридцяти поетичних збірок: «Росинка» – Львів: Каменярь, 1985; «Дивокрай-Полісся» – Київ, 1990; 3 поетичного щоденника. – К.: Рад. письменник, 1990; «3 народних витоків». – К.: Український письменник, 1992; «Таїна богині флори». – Львів: Каменярь, 1995; «Сповідь душі». – Львів: Кобзар, 1997; «Нероздільне». – Львів: Кобзар, 1999; «Барвисте диво нашої землі», Львів: Сполом, 2001; «Сувіття». – Львів: Кобзар, 2004; «Зоря на небі засвітилася». – Львів: Сполом, 2006; «Радість і біль». – Львів: Кобзар, 2007.

Після присудження Огієнківської премії видала: «Різнобарвність». – Львів: Кобзар, 2010; «Незабутнє», Львів: Кобзар, 2012; «Вибрані поезії в двох томах». – Львів: Кобзар, 2006.

Надруковано три пісенники на вірші Лідії Шевело (Худаш): «Голос мого Полісся» – Львів: Українські технології, 1999; «З глибини серця». – Львів: Українські технології, 2001; «Рослинні голоси». – Львів: Українські технології, 2003.

У 2013 році Лідія Шевело видала третій том «Вибраних поезій» (Львів: Кобзар). Лідія Сергіївна свято береже ім'я Огієнківського лауреата, рада зв'язкам з дітищем Івана Огієнка – Кам'янець-Подільським національним уні-